

Greuve, Jan Karel de Rijksveearts

(22 juni 1795 te Amsterdam – november 1864 te Amsterdam)

Zoon van een schoolmeester

Opleiding/Loopbaan

Voor rekening van het Departement van de Zuiderzee uitgezonden naar Alfort, waar hij op 1 mei 1812 de studie aanving. Toen in maart 1813 de geallieerde legers Parijs naderden, werden de élèves na een korte militaire training ondergaan te hebben, ingezet om de brug over de Marne bij Charenton te verdedigen. Zij vormden een uit eigen bataljon bestaande uit 274 manschappen onder leiding van een majoor en enige officieren. Er is op 29 en 30 maart fel gevochten, waarbij zes hunner sneuvelden en elf, waaronder De Greuve, gewond werden. Na op Blois te zijn teruggetrokken, werd de groep waarin De Greuve zich bevond op 8 april uit dienst ontslagen. De Greuve keerde naar Alfort terug, waar de lessen spoedig werden hervat. Hij deed examen in april 1815, maar slaagde niet. In een judicium over hem wordt gezegd: "C'est un hollandois qui n'est pas familier avec la langue; il paroît intelligent". Napoleon was dan toen van Elba weer in Parijs teruggekeerd. Op 9 april inspecteerde hij in de Tuilleries de troepen die Parijs ten tweede male tegen een invasie van de geallieerden moesten verdedigen. Ook de leerlingen van Alfort waren hiervoor opgeroepen; zij zouden twee compagnieën artillerie dienen te vormen. De Greuve wenste niet het risico te lopen tegen Nederlanders te moeten vechten. Hij verliet Parijs om na een avontuurlijke tocht op 12 mei, dus een maand voor de slag bij Waterloo, in Amsterdam terug te keren. In diezelfde maand, op de 22ste, kreeg hij de gelegenheid geëxamineerd te worden door de "Leidse Commissie" (Brugmans, Sandifort, Bennet en Heilbron). Hij slaagde en kreeg de graad rijksveearts der 1ste klasse, tweede rang. Bij een tweede examen, op 1 maart 1821, werd hij bevorderd tot rijksveearts 1ste klasse, eerste rang.

In 1816 werd hem Utrecht als standplaats toegewezen, waar hij vier jaar bleef. Toen in Friesland het miltvuur hevig heerste, werd hij door het Ministerie van Binnenlandse Zaken overgeplaatst naar Leeuwarden. Op eigen verzoek werd hij in 1823 te werk gesteld in Amsterdam, waar hij zich een goede naam verwierf. Van 1843-1847 was hij belast met de veterinaire zorg voor de dieren van Artis.

In 1851 werd hij voorzitter van de Veeartsenijkundige Vereniging in Noord-Holland en in 1852 werd hij benoemd tot lid van het Centraal Veeartsenijkundig Genootschap.

Publicaties

Handleiding voor landlieden, slagters en veehandelaars bij het beoordelen van den gezonden- of ziektoestand van het slagvee. Nieuwe uitg.. Amsterdam: Westerman, 1849.

Van hem zijn verder twee voordrachten bekend, die gepubliceerd zijn in Het Repertorium (deel 2, 1848/49 en 3, 1850) en een verhandeling over de ziekten waarmee de hondsdolheid kan worden verwisseld, in: Verslagen en verhandelingen [van het Centraal Veeartsenijkundig Genootschap], 1853.

Biografie

Brief van De Greuve aan F.C. Hekmeijer van 6 september 1863 met autobiografische gegevens, in: Tijdschrift voor Veeartsenijkunde en Veeteelt, 1(1), p. 44-45 (1863);

W.C. Schimmel, in: Nieuw Nederlandsch Biographisch Woordenboek. Deel 1, 1911. k. 975.

(A. Mathijssen)